

tragtning, som det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) gjorde gældende — det har jeg ikke hidtil villet omtale, da det hører ind under det andet Punkt paa Dagsordenen —, at naar vi indenfor det samme Udvalg foreslaar Anlægget af en Statsbane fra Thisted, Vildsund over Mors til Nykøbing med Forbindelse med det nuværende jyske Statsbanenet over Glyngørø, saa er der nogen Rimelighed for, at der ogsaa kan være nogen Tale om en Art ny Statsbaneforbindelse over Skive—Skern til Esbjerg, vor Udførselshavn. Ogsaa det, synes jeg, kunde tale ret væsentlig for, at det ikke specielt er en Lokalbane, men at vi fremtidig maa se paa denne Bane som en gennemgaaende Trafikbane.

Der tales om den billige Drift af de private Baner, og det er rigtigt, men jeg vil dog sige, at ærede Medlemmer kan vistnok neppe være blinde for, at denne Billighed i væsentlig Grad opnaas ved den ganske uforsvarlig ringe Løn, de private Baners Bestillingsmænd faar. Jeg gad vide, hvor længe vi, der i sidste Rigsdagssamling bevilgede Dyrtidstillæg til Folk med indtil 6,000 Kr. i aarlig Indtægt, kan blive ved at vente, at man ved de private Baner kan fortsætte med at ansætte Portører med en Begyndelsesløn af 800 Kr., hvad de gør ved de allerfleste Privatbaner. Det er vistnok et Forhold, der ikke kan opretholdes ret længe; det forbyder sig af sig selv, og det viser sig af de Privatbaneregnskaber, der kommer frem nu, at der saa at sige ikke er en Privatbane, uden at den har Underskud. Det vil blive et Forhold, som netop under de nuværende Prisforhold vil spille overordentlig ind i hele dette Spørgsmaal om Privatbanedriften. Jeg tror, at man maa forudse en meget væsentlig Lønreform indenfor samtlige Privatbaneselskaber. En saadan Reform vil blive en absolut Nødvendighed i den allernærmeste Tid, og saa er det et stort Spørgsmaal, hvor meget billigere Privatbanedriften vil blive.

Jeg gjorde en Bemærkning til det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen) straks efter, at han havde talt, og jeg ønsker i Tilslutning til, hvad jeg da sagde, at fremhæve, at Udvalget ikke har ment, at denne Sag var saa vanskelig at tage Stilling til, at vi her i Dag ved anden Behandling skulde drøfte alle de personlige Opfattelser, som Deputationsmedlemmer gennem deres Skrivelser til Udvalget har gjort gældende med Hensyn til Retningslinien for Skive—Skern-Banen. Jeg kan ikke se, det fører til noget, at vi

her i Tinget fører timelange Forhandlinger om, hvad Clausager tænker, eller hvad den eller hin Mand i den Egn, der er interesseret i Banen, mener om Udvalgets Flertals eller Mindretals Opfattelse. Vi har hver for sig indenfor Udvalget dannet os vor Mening om denne Sag og har givet det Udtryk i Betænkningen, og vi har, det tør jeg sige, med samme Alvor overvejet og undersøgt dette Spørgsmaal som det ærede Medlem fra Holstebro, og saa overlader vi, der tilhører Flertallet, trygt til Tingets Medlemmer at tage Stilling for eller imod det, vi foreslaar. Det ærede Medlem fra Holstebro reducerede de Interesser, der, efter hvad jeg straks gjorde gældende, skulde være til Stede i Egnen Øst for Vildbjerg op mod Feldborg, i den saakaldte Ørre-Simmelkær Egn, men det ærede Medlem har allerede af sin Partifælle, det ærede Medlem fra Herning (Westergaard), faaet Svar, idet det viste sig, at de Tal, det ærede Medlem fra Holstebro førte frem, var ganske urigtige. Det ærede Medlem talte om 50 Mennesker i Ørre, om en 3—4 Gaarde og et Par Huse. Det er ubegribeligt, at det ærede Medlem kan føre den Tale. Det ærede Medlem var jo selv sammen med os andre derovre i Fjor for at se paa Forholdene. Det var jo højlys Dag, saa det ærede Medlem kan ikke have glemt, hvor overordentlig mange Bebyggelser der var omkring Ørre Kirke, hvor tæt befolket dette Sogn er, ja i hvor høj Grad netop dette Sogn gjorde Indtryk af at være en herlig Oase, hvis vi maa udtrykke os saaledes, i den jyske Ørken. Derfor synes jeg ikke, der er nogen Grund til her at tage saa stærkt paa Veje mod Ørre til Fordel for Aulum; der i Forvejen har Bane. Dette er Stillingen, og jeg gør endnu en Gang opmærksom paa, at det eneste Sogn, som kan have nogen Grund til Misfornøjelse i denne Forbindelse, er Hodsager, men Hodsager har ikke saa synderlig meget længere til Aulum end Ørre til Vildbjerg; det bliver omtrent det samme.

Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen), som jo talte djærvt for at følge det ærede Medlem fra Holstebro i denne Sag, at jeg ikke kan anerkende, at man i mindste Maade skader Haderup og Feldborgs Interesser ved at følge Udvalgets Flertal. Det er fuldstændig rigtigt, som det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) har sagt, at den Banelinie, vi foreslaar, forrykkes ikke en Tomme med Hensyn til Haderup og Feldborg for Retningsliniens Vedkommende,